

[Aksel Larsen.]

ved den lejlighed, vendt mod ham, sagde: det er helt forkert at bilde sig ind, at kun dollarvarer og dermed beslægtede varer vil stige. Det er en selvfølge, at England vil sætte priserne i vejret på kul, olie, benzin og lignende varer. Det var noget, man kunne sige sig selv, det var noget, man måtte vente. Der var ikke noget, der var mere sikkert, end at England ville benytte devalueringen til at sætte sine priser i vejret. Jeg står her med „Berlingske Tidende“ fra torsdag den 17. november. Der findes offentliggjort resultatet — det foreløbige resultat — af en undersøgelse, som er foranstaltet af det, man kalder erhvervenes hovedorganisationer, en undersøgelse, som giver til resultat, at efter devalueringen har England sat priserne i vejret på en sådan måde, at det koster Danmark 250 mill. kr. om året. Man nævner en hel række områder: metalgruppen, hud, læder og skind, mineraler, rågummi, farvestoffer, chilesalpeter, benzin, brændselolie, kakaobønner, te, krydderier, jordnødder, tekstilgruppen, metervarer o. s. v., og priserne er for disse gruppers vedkommende steget med fra 10 til 50 pct. Det er bemærkelsesværdigt, at for en række af disse varer har England sat prisen i vejret med 40 eller 44 pct., d. v. s. England har sørget for, at den pris, det nu forlanger af Danmark, ligger på linie med priserne på de tilsvarende varer fra dollarområderne. Så har man endda ikke i denne oversigt fået kullene med, og der kan være andre ting, der er glemt, men det vil sige, at Englands prisstigning kommer til at koste Danmark mere end 250 mill. kr. om året — forudsat at denne opgørelse iøvrigt er rigtig, men jeg har ikke set, at man noget sted har bestridt dens rigtighed.

Den højtærede minister talte specielt om bomuldsgarner. Ja, det er meget interessant at beskæftige sig med, for ifølge denne opgørelse ligger det sådan, at man fra engelsk side har sat råuld i vejret med 25 pct., bomuld med 22 pct., bomuldsgarner med 20 pct. — men dem er der delvis eksportforbud for —, og uldgarn er kun sat i vejret — ja, man skal sige kun — med 12 pct. Når man kommer til metervarerne, så er prisforhøjelsen ikke så kraftig, den er kun 10—12 pct., medens prisforhøjelsen for råvarer eller halvfabrikata ligger omkring 20 pct., samtidig med at man delvis standser importen af bomuldsgarner til Danmark. Hensigten er ganske tydelig: Englands tekstilindustri kan godt væve de metervarer, vi kan bruge herhjemme, og

i hvert fald: hvis vi selv vil væve dem, skal den danske tekstilindustri stilles ugunstigere i konkurrencen.

Man har her en illustration af følgerne af den handelspolitik, der bliver ført. Overfor dette har man kun det at sige, at man vil forhandle med England, og at det iøvrigt kom overraskende og uventet. Fra anden side er der sagt noget andet. Det var ikke ligefrem regeringen, men det var en af regeringens forligspartnere, det konservative folkepartis formand hr. Halfdan Hendriksen, som på det konservative landsrådsmøde i Aarhus havde den fattige politiske trøst at give befolkningen, at dette kunne England ikke være bekendt. Jeg ved ikke, om man skal le eller græde over den slags. Her drejer det sig om handel, og mig bekendt er handelsmoralen den, at man kan være hvad som helst bekendt, blot man ikke kommer altfor meget på kant med den kriminelle lovgivning (*Anker Lau*: Det er kun, når det er staterne, der handler!). Det er kun, når det er staten der handler, siger det ærede medlem hr. Anker Lau. Jeg tror, det ærede medlem hr. Anker Lau har en lille smule forstand på, hvordan man handler og kalkulerer priser, og han ved godt, at det gælder også i almindelig handel. Nu er det ærede medlem jo repræsentant for det parti, der kalder sig hovedstadens venstre; jeg skal forsøge ikke at være personlig og vil derfor beskæftige mig med den del af venstre, der ikke kalder sig hovedstadens, og som vel også er sagkyndig på handelen. Hvis det drejer sig om handel med heste, anses det for moralsk rigtigt, at den, der skal sælge, søger at få den højst mulige pris, og det anses for moralsk rigtigt, at den, der skal købe, søger at få den lavest mulige pris. Hvis sælgeren skaffer sig en for høj pris, så at sige snyder køberen, ja, så griner man bare og siger: det er en dygtig hestehandler. Andet har man ikke at sige, den pågældende er lige fuldt et udmærket menneske, og han falder ikke i sine medborgeres agtelse, fordi han har skaffet sig for høj en pris for den hest, han ville sælge. Sådan er handelsmoralen, og det kan derfor ikke hjælpe Danmark at stå op og sige, at det kan England ikke være bekendt. Også i international handel gælder det, at man kan være bekendt at gøre alt i retning af at skaffe sig så høje priser, som man er i stand til — man gør det i hvert fald.

En af devalueringens hensigter — devalueringen havde flere hensigter — var at muliggøre det for England at skaffe sig økonomiske bidrag til overvindelse af Englands krise